

REDACTIUNEA,
Administrațiunea și Tipografia.
BRAȘOV, piața mare Nr. 30.
Scrisorile nefrancate nu
se primesc. Manuscriptele
nu se retrimet.
INSERATE se primesc la AD-
MINISTRAȚIUNEA în Brașov și la
următoarele Birouri de anunțuri:
In Viena: M. Dukas Nachf.
Max. Augenthaler & Emrich Lesner.
Heinrich Schalek. Rudolf Mosse.
A. Oppelke Nachf. Anton Oppelk.
In Budapesta: A. V. Goldber-
ger, Ekstein & Bernat. In Ham-
burg: Marold & Liebmann.
PREȚUL INSERȚIUNILOR: o se-
riă garmond pe o coloană 6 cr.
și 30 cr. timbru pentru o pu-
blicare. — Publicări mai dese
după tariful și învoială.
RECLAME pe pagina a 3-a o
seriă 10 cr. sau 30 bani.

GAZETA TRANSILVÂNIEI.

A N U I L X I .

„GAZETA“ iese în fiecare zi.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 12 fl., pe șase luni
6 fl., pe trei luni 3 fl.
N-rii de Duminică 2 fl. pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șase
luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminică 8 franci.
Se primumeră la toate ofi-
ciile poștale din țară și din
afară și la d-nii colectori.
Abonamentul pentru Brașov
Administrațiunea, Piața mare,
Târgul Inului Nr. 30, etajiu
I.: Pe un an 10 fl., pe șase
luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 cr.
Cu dusul în casă: Pe un an
12 fl., pe 6 luni 6 fl., pe trei
luni 3 fl. — Un esemplar 5 cr.
v. a. sau 15 bani. — Atât abo-
namentele cât și inserțiunile
sunt a se plăti înainte.

Nr. 161.

Brașov, Vineri 24 Iulie (5 August).

1898.

Incorrigibili.

So petrec ați în lume lucruri, cari trebuie să dea de gândit oricărui politician serios, căci privesc acum la capătul vechii evenimente istorice de cea mai mare gravitate. Cu deosebire la noi în monarhia spiritele sunt adânc neliniștite din cauza nesiguranței stărilor dinăuntru și a nemulțumirii popoarelor.

Și cu toate acestea, cu toate că însăși presa maghiară vede pregătindu-se mari schimbări în situațiunea de până acuma și se întreabă cu îngrijire, decât nu cum-va aceste schimbări ar pute să fie defavorabile intereselor de egemonia a rasei maghiare, șovinismul maghiar nu numai că n'a slăbit-o de loc din impetuositatea sa față cu naționalitățile nemaghiare, d'ar este ați încă și mai violent ca înainte, decât în genere mai este admisibilă o gradațiune în violența, cu care se manifestă dilnic în viața publică și privată.

Din toate părțile primim vești despre tristele isprăvi ale maghiarilor de profesiune — cu ale lor pătimase porniri. Ei ved, cum dăserăm, că se apropia timpuri foarte critice, d'ar în loc de a sta pe loc și de a se gândi puțin la sfârșitul, cel pot are svicolirile lor nebune, mai reamintindu-și puțin și învățăturile istoriei, ei lasă frâu și mai mult patimelor. Parcă anume ar voi să-o facă în ciuda seriosei și critice situațiuni, ce se răsfânge atât de puternic și asupra uneltirilor lor de până acuma.

Vom aduce câte-va exemple din cele mai prospete pentru ilustrarea acutei nervosități, ce a cuprins pe șovinistii unguiri tocmai în momentele de față.

Mai întâi vom da puțină atențiune uneltirilor fișpanului comitatului Turda-Arieș, care acum în toată verii, când tot omul în orele sale libere își găsește o distracțiune folositoare în fumosa natură, se in-

chide în camera sa și scrie proclamații către publicul comitatului, invitând pe toți și pe fiă-care în parte să pună numărul pentru a sprijini lucrarea noii reuniuni de maghiarizare, uumită „országos nemzeti szövetség“ (asociațiune națională regnicolară), care paralel cu faimoasele „Kulturregylet“-uri și-a pus ca țintă să rezolveze cesțiunea naționalităților prin contopirea tuturor elementelor în societatea maghiară.

Decă această țintă n'ar fi atât de neumană, imorală și contrară firei, ar trebui să producă numai risul nostru chipui cum fișpanul numitului comitat, contele Geza Bethlen întâișează în proclamația sa problema „szövetség“-ului său asociației șovinistilor.

„Să sprijinim“, dice el în manifestul său, „acea mare muncă, care voiesce să creeze și va crea societate unitară maghiară, cultura maghiară și statul național maghiar“.

Admite decă fișpanul din Turda, că toate aceste nu există încă, că nu există societate unitară maghiară, cultură maghiară și stat național maghiar și că ele trebuie să se creeze cu ajutorul funcționarilor și nemeșilor proprietari unguiri din Turda-Arieș.

Acum în ajutorul marilor evenimente, ce se pregătesc la capătul vechii al 19-lea vor șovinistii unguiri să creeze, ceea ce nu le-a fost cu putință până ați?

Acăsta ne aduce aminte de acea femeia, care pe când trăia vestitul pedagog Comenius, se duse la el c'un copil al ei, cerându-i sfat cum să-l crească. Comenius o întreabă de câți ani e copilul? — De patru, răspunse femeia. — Atunci duse marile pedagog, decât nu ți-ai crescut copilul până acuma, ai venit prea târziu la mine după sfat.

Prea târziu vine și solitudinea cavalerilor șovinismului maghiar pentru a cresce pe conlocutorii lor români în spirit maghiar. Fișpanul cel cu principiile medievale, dela Turda,

ar face mult mai bine, decât în loc de a-și pierde vremea cu astfel de manifeste, ce nu pot produce în diua de ați, decât numai ilaritate și hote, ar folosi timpul său liber pentru a face studii serioase asupra trecutului Ardealului și al poporului român și decât în genere să-iar întrebuința puterea muncii sale pentru a corăspunde adevăratei sale chiamări de a controla mersul administrației atât de destrăbălate și a stăruii să fiă drăptă, esactă și cinstită.

O altă dovadă despre pătimasele uneltiri șovinistice, ce sunt tocmai acum în crescere ni-o dau gazele ungueresci. Dintr'un șir de articuli și corospondențe, apărute dil-lele aceste în colonele lor, iese la ivelă, că cei cu „kulturregylet“-urile și „szövetség“-urile stau să moră de de necaz și de ciudă, că Slovaci din Ungaria și Sașii din Ardel serbeză în luna acăsta nisce festivități culturale cu „caracter național“.

Tocmai acum sunt intrunite la Turoș St. Marton reuniunea femeilor slovace „Jivena“ și „Societatea de museu slovacă“. Se'nțelege, că unde se adună Slovaci pentru un scop cultural național, acolo nu pôte lipsi nici suspiciunea adversarilor naționalităților, că iac în ascuns politica „panslavistă“. Pe tema acăsta vorbesc foile ungueresci, amenințând, ca de obicei, că acele reuniuni vor fi disolvate, decât își vor călca statutele.

În ce privesce pe Sașii ardeleni, scim cum șovinismul maghiar a agitat și în contra aniversării reformaturii lor Honterus. Și fiind că aici nu pot vorbi de „panslavism“ vorbesc cu atât mai mult de ideile „pangermane“, a căror propagatori ar fi Sașii „verđi“.

Ceea ce le displace așa de mult micilor despoți dela foile ungueresci, este că amintitele serbări au caracter național, colo slovac și ici săsesc.

Nisuințele nebune după asimilarea și unificarea societății prin cultura maghiară, firesce că nu vor

intâmpina un sprijin în astfel de serbări.

De aici totă mânia.

Așa și e! De ce se mai și ostenește fișpanul Bethlen dela Turda cu proclamarea și propagarea marilor ținte ale „szövetség“-ului ungueresc, decât Slovaci pot ține adunarea reuniunii femeilor lor și Sașii pot serba memoria reformaturii Honterus?

Mortul dela Friedrichsrub.

Cancelarul de fer și „fidelul servitor“ al lui Wilhelm I, precum în viață n'a voit să se plece înaintea actualului împărat al Germaniei, așa și acum la mărtea sa i s'au întemplat toate după voință. Ținărul împărat Wilhelm II a respectat voința energicului defunct și a cedat.

Interpretarea tendențioasă a inscripțiunei de pe mormântul cancelarului, n'a fost în stare de a schimba hotărîrea împăratului, de a-și lua rămas bun dela „fidelul servitor“ al bunicului său, ba împăratul a renunțat la planul său de a înmormenta pe marele Bismarck alături cu Wilhelm I cel mare în mausoleul din Berlin.

Rămășițele pământesci ale celui mai mare bărbat de stat al Germaniei vor fi depuse pe moșia proprie în care și a petrecut anii săi din urmă cu deplină mângăere sufletescă, căci moșia o primise dela Wilhelm I, pe care cu atăta credință îl servise. Așa s'au întemplat toate, căci acăsta a fost ultima și nestrămutabila voință a lui Bismarck.

Asupra înmormentării principelui Bismarck se raporteză din Friedrichsrub cu data de 2 August st. n. următoarele amănunte:

Deja în zori de di cuvioșii cu miile se grămadiseră la intrarea parcului din Friedrichsrub. Cu toții credeau, că se va oficia un prohod public în prezența împăratului, însă voința decedatului a fost, ca să se încungiure ori-ce ceremonie oficiosă. În castel n'a putut pătrunde nimenea; reprezentanții camerei, cari se prezentaseră cu toții în frac și cravate albe, au trebuit să se mulțămescă cu aceea, că și-au predat la pörtă cununile și cărțile de vizită.

FOILETONUL „GAZETEI TRANSILVÂNIEI“.

Colonelul, Baron Ursu David de Margina la Solferino și Lissa.

Confertiunță n'ă de Colonelul austro-ungar Francisc Rieger în cercul militar din Sibiu și Brașov, la 2 Ianuarie și 20 Februarie 1898.

„A-s: însușești de pildele bătrânilor
Se cuvine totdeuna generațiilor mai tinere“.

În tómma trecută petrecurăm în Sibiu la vecinica odihnă pe un bărbat distins. La etatea sa de opt-deci și doi de ani, și până în cele din urmă săptămâni ale vieții sale, el încă și păstra robustitatea fizică și agerimea intelectuală; drept, impunător și cu pas sigur mergea el în treburile sale obicnuite. Cu ochii scânteietori privea el în jurul său și statura lui înaltă cu atitudinea-i elegantă se remarcă trupesce din mulțime, precum și isprăvile sale de om și soldat s'au ridicat mult peste nivelul general, făcându-i numele nemuritor în istoria armatei ces. reg. Cavalier al ordinului militar „Maria Teresia“ încă din resbelul dela 1859, el figura printre puținii fericiți, cari mai rămăseseră membri ai acestui ordin, din care causă el și fii mereu obiectul stimei ge-

nerale și al admirațiunei intime, d'ar și al gratitudinei și devoțiunei obștesci, căci el, după încheierea carierei sale militare lucră mulți ani fără preget și cu resignațiune pentru școala și cultura fraților săi de limbă și de neam, ridicându-și în modul acesta un monument în inimile tuturor, cari s'au împărțășit și se împărțășesc de ródole muncii sale neobosite.

Acest bărbat a fost Colonelul, Baron Ursu de Margina.

Născut la 1 Aprilie 1816 în Mărgineni, în confiniile militare din Transilvania, intră ca elev în școala militară, a primului regiment de grăniceri români din Năsăud, unde căpăta întâiele base ale educațiunei sale militare. La 1 Iulie 1834, după terminarea studiilor d'acolo, fii incorporat în regimentul de grăniceri Nr. 1. ca soldat. La 16 Ianuarie 1835 fii avansat la gradul de fruntaș (gefreiter), la 1 Maiu a aceluiași an se făcú caporal și la 16 Iulie sergent. În acest grad servi el 5 ani, 7 luni și 15 zile, adecă până la 1 Martie 1841, în care di el, după un serviciu de aprópe 7 ani ca grad inferior, fii numit Sub-locotenent clasa II-a. La 16 August 1848, adecă după alți 7 ani și 5 1/2 luni, urmă avansarea lui la gradul de Sub-locotenent clasa I-a și la 20 Octomvre 1848 la cel de Locotenent. Ca atare, făcú campaniile din 1848 și 1849 în Ungaria, luptând în 1848

în Transilvania: la 5 Noemvre în bătălia dela Târgul-Mureșului și la atacul satului Lorința, în 5 Decemvre în lupta dela Ormeniș și la 22 Decemvre în lupta dela Highic. În campania din 1849 luă parte la 23 Iulie la lupta dela Simeria, la 31 Iulie la lupta de avangardă dela Cason și a doua di la lupta dela Bicsat. Pentru bravura dovedită în ultimele lupte, fii decorat, prin decretul Nr. 2144 din 31 Ianuarie 1850, cu crucea „Meritului militar“ înființată la 29 Octomvre 1849, și prin decretul Împăratului rusesc din aceeași di, cu ordinul de cavalier „S-ta Ana“ clasa III-a cu fundă.

Înainte de acăsta, și anume la 30 August 1849, David Ursu fii înaintat la gradul de căpitan cl. II-a. Atunci era el în virstă de 35 de ani, avea deja 15 ani de serviciu, făcuse 2 campanii și luase parte activă în 17 lupte. La 19 Noemvre 1850 fii mutat în regimentul de linie Nr. 34. Prin acăsta se despărți el de primul regiment de grăniceri români transilvăneni Nr. 16, regiment, care prin înalta decisiune dela 22 Ianuarie 1851 desființându-se, fii transformat în regimentul de linie Nr. 46 și distins în același timp de cătră Maiestatea Sa monarhul, care i adresă prin publicitate înalta mulțumire împăratescă pentru serviciul devotat adus monarhiei și tronului în timp de pace și de resbel. La 24 Ianuarie 1851 Ursu se făcú căpitan cl. I-a și la 5 Maiu

Cosciugul a fost împodobit numai cu două cunună, una a familiei și cealaltă din partea principelui cancelar Hohenlohe.

După prânz la 5 ore și 30 minute a sosit la castel compania de onoare. Drumul dela castel până la gară a fost acoperit cu covore. Puțin după aceea întreaga familie a lui Bismarck apare în porța parcului, er când a sosit cupeul separat, care aducea părechea imperială, întreaga familie s'a grăbit să întâmpine pe înalții oșpeți.

Să coborâ întâiu împărătesa îmbrăcată în doliu. Împăratul, îmbrăcat în costum marin, dă mâna cu principele Herbert și contele Wilhelm. Părechia imperială a adus cu sine o cunună de palmi împodobită cu trei trandafiri albi.

Parcul a fost la moment închis, și s'a început sfîntirea cadavrului. Ceremonia a durat 35 minute, după cari apoi împăratul și împărătesa s'au depărtat, luându'și în modul cel mai cordial rămas bun dela familia răposatului. Împăratul a dat mâna și cu bătrânul camelier al lui Bismarck.

După vorbirea ocazională a preotului Westfalen, sicriul a fost închis. Mai înainte însă i s'a pus pe pieptul principelui un mic buchet de trandafiri roșii, ce-l aduse sora principelui, contesa Arnim. Nemijlocit după închiderea sicriului, a sosit și cancelarul Hohenlohe, care a depus pe sicriu o mare cunună, pe care se putea ceti recomandarea ministerului de stat prusian. Închiderea atât de grabnică a sicriului s'a făcut din motive igienice, căci cadavrul nefiind secționat și astfel nebalansat, a început deja să se discompună, și se dice, că din aceleași motive va fi transportat în mod provisoric în cripta de pe Schneckenberg.

În urma celor întemplate, grandioasa ceremonie funebrelă, ce se proiectase pe Königsplatz-ul din Berlin, la ordinul împăratului, nu se va ține. În locul ei, astăzi Joi înainte de prânz, se va face o simplă festivitate funebrelă în biserica lui Wilhelm, la care ia parte cancelarul imperial, miniștrii, consiliul federal, statul major etc.

Avea rămasă a lui Bismarck se urcă la 30 milioane mărci. Principele Herbert va primi următoarele moșii: Friedrichsruhe, Schwarzbeck, Schönau și Schönhäusen, er familia Rantzau un milion de mărci.

După cum anunță „Kölnische Zeitung“ memoriile prințului Bismarck au fost deja vândute cu dreptul perpetuu de editare societății „Union“ pentru suma de un milion mărci. Memoriile, cari se estind până în timpul din urmă, vor apăre în curând.

„Narodni Listy“ vorbind despre mórtea lui Bismarck dice între altele:

La mormântul unui inamic atât de mare față de toți Slavii, cum a fost Bismarck, încetă toate inimicițiile. Noi concedem, că Germanii din imperiu și mai ales cei din Prusia au motiv, de a fi mândri de Bismarck al lor, cu toate că e clar, că

ei exagerază, când voiesc să-l prezente ca pe cel mai genial bărbat de stat al secolului nostru. Principele Bismarck s'a nisuit totdeauna, fiă direct, fiă indirect, de a influența politica internă a Austriei, pe deo parte prin influențarea bărbatilor de stat maghari, mai ales Andrassy, pe de altă parte prin influențarea curții din Saxonia. E de ajuns, decă vom aminti zădărnicele pactului ceh sub Hohenwart, precum și diferitele trăsături de șah din Berlin pe timpul cabinetului Taaffe până la punctațiunile din Viena. După cum i convine Prusiei, Bismarck imbulșese Austria spre est, altădată caută să exterminaze pe rusofiliile de aici, și erăși altădată să sfatul Austriacilor să câștige pe Slavi pentru tripla alianță, apoi caută să întărească erăși visurile pangermaniste ale Germanilor de aici și a declarat în plenul dietei imperiale, că și el, în opozițiune cu principiul său de mai înainte, profesază acum programul pangermanist, și numesce Germania de aci numai o jumătate de Germaniă. Cu alte cuvinte: cu cât simția mai mult, că Rusia și Franța se apropie mai tare de olaltă, cu atât mai mult căuta să atragă Austria spre Prusia, și de fapt i-a succes, să exopereze o alianță nu de valoare efemeră, ci o confederațiune de drept public între Austria și Germania, cum este cea dintre Prusia, Saxonia, Württemberg și Bavaria (?)

Visita Regelui Carol la Petersburg.

(Voci ale presei străine.)

Sub titlul „Convorbire cu un diplomat străin“ ziarul francez „Le Gaulois“ din Paris publică un interesant interview asupra caracterului politic al călătoriei Regelui Carol.

„Acastă importanță politică ar fi greu s'o ascund, a declarat diplomatul interviewat de „Gaulois“; din contră, Românii fac totul spre a o pune în evidență; cetirea ziarelor e edificătoare în această privință. Au existat lungi neînțelegeri, întreținute de predecesorul d-lui de Fonton la București, între tinerul Regat și puternicul Imperiu dela Nord.

A doua zi după campania din 1877, fără ca Europa să protesteze, Românii, cari își câștigaseră independența pe câmpiile de bătaie din Balcani alături cu Rușii, au trebuit să cedeze Basarabia, populată de frații lor de rassă, în schimbul bălților Dobrogei, atunci considerată ca o slabă compensație teritorială.

Dér, de când Constanța promite a deveni rivala Odesei, Românii înțelegând avantajele economice ale unui mare port maritim, au primit cu cea mai bună grație faptul îndeplinit. Ar fi o nebulie de-a împărți sfortarea sa pe această mică insulă latină, bătută de valurile slave și maghiare. Tripla alianță a solicitat mai întâiu pe România, dér ea n'a găsit decât decepțiuni.

Pe când Rusia tratéză cu o bună voință din ce în ce mai marcată populația

anexactă a Basarabiei, Ungaria își urmăze vizațiunile în contra Românilor din Transilvania, în număr de mai mult de trei milioane. Nu dincolo de Prut, ci dincoace de Carpați se indică o plângere al cărei ecou răsună așa de dureros la București. Ast-fel, pe când visita Regelui Carol, acum este anul, la Peșta, a nemulțumit, fără îndoială pe nedrept, elementul tiner și ardător din țără, națiunea este unanimă a-se bucura de actuala călătorie, făcută în condițiunile cele mai satisfăcătoare pentru amorul propriu național.

Intr'adevăr, Nicolae II, când cu șederea Majestăților Lor române la Iași, adecă aproape de frontiera rusă, a trimis spre a le saluta o misiune presidată de generalul guvernator al Basarabiei, pe care îl întovărășia prințul Jaimes de Bourbon. Acest demers măgulitor prepară visita de aci, pe care nu ajunsese s'o asigure căsătorie moștenitorului Tronului cu o nepoată a lui Alexandru al III; și de alt-fel, este de observat, că contrar de ceea-ce a fost pentru Peșta, Regele este însoțit de președintele său de consiliu, ministru al afacerilor străine, un om de stat pe care opinia îl înfățișă mai mult de tripla alianță.

România urmăze dér fără bruscheță o evoluțiune politică, după-ce a încercat cu succes — condițiune indispensabilă — de a se sustrage dela un fel de robie financiară față de Berlin, er încă marea piață, său mai bine singura piață a fondurilor sale de stat.

Evident, ar fi să exagerez, decă așa pretinde, că o apropiere, chiar în perfectă comunitate de vederi, între Rusia și România, s'ar complica cu un gând ascuns contra Austriei, deore-ce este scit, că Austria și Rusia s'au pus de acord asupra tuturor punctelor, care ating iritanta cestiune a Orientului; nu e însă mai puțin adevărat, că presa ungurească nu pôte să-și înfrâneze ciuda de-a vedé pe Regele Carol I ca oște al lui Nicolae al II și că ameliorarea sörtei Românilor din Transilvania, pentru care călătoria Regelui la Peșta a rămas fără rezultat, ar puté foarte bine să resulte în ori ce mod din întrevvedere dela Petersburg.

Insist, că România nu este turburată de spiritul de cucerire, ea este în Orient un element de ordine și pace; dér ea se consideră cu drept cuvânt ca tutricea născută, ca protectoarea morală a celor cinci milioane de Români, pe cari egoistul statu quo al diplomației europene — se l numim nenorocirea timpului — i-a pus sub stăpânirea a patru Corone. Și totă politica exterioră a tinerului Regat e dominată de acest fapt.

„Budapesti Hirlap“ primesce din Petersburg o corespondență, în care se dice între altele:

„E foarte instructiv a vedé, ce deosebire fină face poporația orașului Petersburg între visita Regelui României și cea

a principelui Bulgariei. Când principele Ferdinand a sosit la Petersburg, numai câți va proprietarii de case și-au procurat standarde bulgare pentru arborare deși pressa l'a preamărit pe Ferdinand, ca amic sincer al Rusiei. Societatea totuși a rămas indiferentă, vorbind despre „comedia bulgară“.

„Visitei Regelui Carol pressa nu i-a prea dedicat articuli, în societatea rusescă însă s'a deșteptat sentimentul, că festivitatea de acum are însemnătate; cu ore-care căldură a sentimentului se reamintesc amicitia de arme ruso-română, și acesta e cauza, că străzile principale din Petersburg erau foarte bogat împodobite cu standarde române. Apröpe se pare, ca și când Rusia ar căuta amicitia României, deși acesta nu a spus-o pe față, deore-ce Rusia e o mare putere superbă, care nu se pôte închina înaintea micului regat. Țarul însuși a primit la gară pe înalții săi oșpeți, și i-a încuartirat în palatul din Peterhoff, unde a fost încuartirat la timpul său și împăratul Wilhelm II. Apoi marii duc s'au întrecut în amabilitate față cu înalții oșpeți.“

Corespondența spune mai departe, că împrejurarea, că Regele Carol a luat cu sine și pe ministrul Sturza, se esplică prin aceea, că Regele a voit să imprăscie nedumeririle, ce Rușii le aveau față de România, vrënd totodată să dovedescă, că amicitia României cu Germania și Austro-Ungaria nu eschide amicitia tot așa de intimă cu Rusia deo-parte, er de altă parte nu vatemă interesele rusesci. Politica rusescă pare însă a nu fi mulțumită numai cu atata, fiind-că statele din Balcani le-a considerat totdeauna Rusia, ca aparținând sferei sale de interese, și nici-odată ea n'a privit cu ochi buni la atitudinea independentă a României.

Crisa pactului.

Situația politică în ceea-ce privește pactul dintre Austria și Ungaria, e neschimbată, nesigură, ca și până acum. Cei din Peșta așteptă aci, Joi, să vină la ei contele Thun și ministrul de finanțe austriac Kaizl, ca să confereze cu miniștrii unguresci.

Pressa din Austria se ocupă mereu cu noul provisoriu. Ea acuză pe Ungaria, că prin renitența ei duce Austria în crasă tot mai mare.

„Reichswehr“ dice, că cestiunea pactului a devenit acută, pentru-că în cercurile normative se pune mare pond pe aceea, ca pactul să se încheie în formă de provisoriu deja în prima jumătate a lui August.

Este remarcabil un articol al lui „P. Lloyd“ din numărul de alaltăeri asupra situațiunei. Eță, în reasumat, ce dice foia guvernului:

Tôte semnele arată, că se plănuesce un experiment constituțional, cu aparențe federalistice declarate. Acastă încercare ar avé, ce i drept, puțin rezultat, dér cine ar

(în vîrstă de 43 de ani și după 25 ani de serviciu) obțină gradul de major în regimentul Nr. 52.

În timpul, când se petreceau acestea, majorul Ursu se găsea er în campanie. Regimentul 43, precum și regimentul 52, făceau parte din armata II. de sub comanda generalului de corp de armată (F. Z. M.) contele Gyulay, ce chemată era să apere Lombardia contra armatelor lui Napoleon III și Victor Emanuel. Corpul IX de armată, în care comptau aceste două regimente, n'a fost angageat direct în luptele premergătoare bătăliei dela Solferino; la extremitatea flancului stîng al armatei, adesea izolat de densă, făcú diferite și grele marșuri, însă fără a-se puté încăera cu adversarul superior la număr. Astfel fură: ciocnirea dela Montebello, 20 Mai; lupta dela Palestro, 31 Mai; bătălia dela Magenta, 4 Iunie; apărarea tenace dela Melagnano, 8 Iunie; și în fine, esecutarea retragerii dificile până la Mincio, și la toate acestea majorul Ursu nu-și putú arăta aptitudinile sale răsboinice. Însă evenimentele păreau a intra într-o nouă fasă, cu tendința a lua o direcțiune mai fericită. Deși din și în și scădea speranța, ca Prusia să intre în același timp în lupta plănuită contra Francesilor la Rin, totuși Austria câștigă mână cu atât mai liberă pe teatrul de resbel italian. Alte două corpuri de armată fură trimise în Lombardia, după a căror sosire, totă oștirea fú împărțită în două armate. În prima din

aceste armate, comandată de generalul de corp de armată (F. Z. M.) contele Wimpffen, și compusă din corpurile de armată II, X, XI și din divizia de cavalerie Zedtwitz, se mai încorporă și corpul IX de armată.* Comanda superioară o luă Majestatea Sa, tinerelul Împărat al Austriei de pe atunci, avënd ca șef de stat major pe generalul de corp de armată cavalerul de Hess; același Hess, pe care generalul de armată (F. M.) Contele Radetzky în 1848 îl cerú ca șef de stat-major în Italia și cu care bătrânul generalisim își conduse armata din Verona peste Mincio din victorie în victorie, până când reintră în Milano; același Hess, care în zilele lui Martie din anul următor 1849, erăși alături cu Radetzky, contribuí a-se câștiga victoriile dela Mortara și Novara.

Armata privea c'o speranță îmbucurătoare și deplină încredere la acest conducător al ei și se gândea la începutul unei epoce noue, egală cu aceea din 1848. care urmase după sângeroasa victorie dela S-ta Lucia.

Este adevărat, că atunci nu se causeră perderi așa de simțitoare ca acum; este cert, că p'atunci adversarul nu dispunea de mijlôce de luptă așa de nemărginite, ca cele de astăzi ale Aliaților. E drept, că p'atunci nu avea un armament așa de superior, cum fură acum

* Armata II (General de corp de armată contele Gyulay) era formată din corp. de armată I, III, V, VII, VIII și divizia de cavalerie Mennsdorf.

tunurile ghintuite *La Hitte*, cari cu bătaia lor extraordinară, cu precisiunea și cu percusiunea lor făcură un mare efect fizic și încă un mai mare efect moral, apröpe așa de mare, ca și superioritatea culatelor (armele ce se încarcă pe la fund), ce surprinseră în mod atât de simțibil lumea 7 ani mai târziu.

Totuși decisiunea comandamentului suprem, ca dela Mincio armata să ia ofensiva, fú salutată cu entusiasm și în speranța, ca inamicul, ce trecuse deja Chiesa, să fiă atacat și aruncat peste acest riu și mai târziu și peste Ticino.

Trecerea peste Mincio, proiectată pentru ziua de 24 Iunie, se hotărî pentru ziua din ajun, 23 Iunie, din cauză că la cartierul general se primise scirea, că Principele Napoleon, c'un corp de 60,000 de ómeni, ar opera un atac dinspre Sud peste fluviul Pou, contra flancului stîng al armatei austriace, mai descoperindu-se în același timp, prin recunoscerea îndrăznită făcută de maiorul Appel cu 2 escadrone și 2 tunuri călărețe, că Piemontezii ar sta concentrați în spațiul Desenzano-Lonato, Francesii la Sud de Essanta până la Carpenedo și că d'aci mai spre Sud n'ar mai fi trupe inimice mai număröse.

(Va urma).

puté sustinú, că vechia constituția s'ar re-deștepta în nouă lumină și putere? Nu este mult mai probabil, că Austria nu se mai pôte guvernă în nici o formă constituțională? Cine s'ar mai puté mira, decât după experimentele de împăciuire și împărțire a puterii între German și Slav, cercurile normative n'ar mai căuta „ideia salvătoare” în constituția, ci în „vechiul absolutism patriarhal?”

„Pester Lloyd” insistă apoi asupra efectului, ce l'ar exercita „confusiunea babilonică” din Austria asupra raporturilor din Ungaria. Ea ar provoca încurcături economice, nici decât însă greutăți invingibile, pe când *federalismul ar pune la grea probă Ungaria*. În astfel de împrejurări politica ungurescă de partid n'ar înțelege necesitatea timpului, decât s'ar alipi de vechile tradiții.

În consecență „P. Ll.” dă să se înțelégă, că Ungurii totuși trebuie să se înțelégă cu Austriacii. Austria — dice el — nu și-a spus ultimul cuvânt și „până când mai este o rață de speranță, conducătorii trebuie să fiă pătrunși de adevărul, că condiția principală de existență a monarhiei, este legată de valorarea ideii istorice a dualismului conservativ.”

Cu alte cuvinte „Pester Lloyd” sparie pe Unguri cu *federalismul*, pentru-ca să-i abată dela prostia a nu primi un *provisoriu* de pact cu Austria, căci refuzând un provisoriu în actualele împrejurări, ar sgudui bazele dualismului, unica garanția a supremației maghiare.

Regele Carol în Rusia.

Coroane.

Peterhoff, 1 August. Coroanele depuse de M. S. Regele la mormântul Impăraților Alexandru II și Alexandru III, precum și la mormântul A. S. I. marele duce Nicolae Nicolaevici, sunt din argint, formate din două ramuri de frunze de laur aurite, smălțuite în verde și legate printr'un nod aurit și smălțuit în roșu cu marginele albe.

Cea dintâi purta în românește următoarea inscripție: „Impăratului Alexandru al II-lea, din partea lui Carol, principe și Rege al României, în amintirea vecnică a războiului dela 1877 până la 1878 contra Turciei: 18 Iulie 1898.”

Pe celelalte foi la drépta se cetesce: „Declarațiunea războiului 15 Aprilie; Ploesci 26 Mai; Bucuresti 27 Mai; Trecearea Dunării la Șistov 15 Iunie; Nicopoli 4 Iulie; Gorni-Studen 16 August.”

Er la stânga: „Lovcea 2 August; Grivița 30 August; Gorni-Dubnic 12 Octomvre; Rahova 8 Noemvre; Luarea Plevnei 28 Noemvre; pacea dela San-Stefano 19 Februarie.”

Er a doua corónă purta tot românește următoarea inscripție: „În semn de sinceră amiciție, amintire neștersă a strălucitelor victorii dela 1877—78.”

A treia purta următoarea inscripție tot în românește: „Marelui duce Nicolae Nicolaevici, comandantul suprem al armatei dela Dunăre în timpul războiului dela 1877—78, în semn de dragoste și amiciție din partea credinciosului său frate de arme.”

Pe frunzele dela drépta se cetesce: „Ploesci 2 Mai; Bucuresti 3 Mai; Nicopoli-Plevna.”

Er la stânga: „Șistov, Gorni-Dubnic, Lovcea, Rahova.”

Visite.

Petersburg, 29 Iulie. Regele a vizitat cu principele mai întâi pe ambasadorul german, apoi pe marele duce Alexis Alexandrovici, care fiind indispus, nu a putut fi prezent la recepțiunea dela Peterhoff. Celorlalți ambasadori li-a remis cărți.

Regele a vizitat apoi pe Metropolitul Paliadius, care a primit pe Rege și pe principele moștenitor servindu-le șampanie și ceai. La plecare Metropolitul binecuvântă pe Rege, îi dete icóna Sfântului Alexandru Newski, rugând pe Rege de a fi și în viitor ocrotitorul bisericeii ortodoxe.

Principelui moștenitor, Metropolitul îi oferí o icónă prețioasă a Maicei Domnului

din Kazan. Primind această icónă, principele mulțumi și observă: „*Acastă sfântă icónă va fi aședată în apartamentele copiilor mei, spre amintirea zilei de azi*.”

Regele și principele moștenitor plecară de aci să viziteze muzeul lui Alexandru II-lea, pentru care M. S. arată cel mai mare interes.

Decoratii.

Ministrul afacerilor străine, contele Muraviev, și ministrul Curții, Frederichs, au primit încă de eri marea cruce a ordinului „Stéua României”. Cu ocaziunea dejunului de astăzi la ministrul României, Regele conferí același ordin d-lor Vitte, Pobiedonoszeff, conte Lamsdorf, Kuropatkin, Goremikin și ministrului de justiție Muraviev.

Regele a conferit marea cruce a ordinului „Coróna României” comandantului capitalei, general Adelson, șefului orașului, Kleigels, d-lui Debianow și ministrului de ceremonii Komar.

D-l de Fonton, ministrul Rusiei la Bucuresti, a primit marea cruce a ordinului „Stéua României”.

Dejun și primiri.

Dejunul s'a petrecut în apartamentele ministrului României, decorate splendid cu flori, în conversațiuni animate, în care vorbi Regele de mai multe ori de primirea cordială și strălucită, ce 'i-s'a făcut în Rusia. Regele a primit pe consulul general al României la Petersburg și pe cel din Helsingfors.

La primirea diplomatică, ce a avut loc la orele 3, Regele a primit pe fiă-care din ambasadori în parte și convorbi un timp mai lung cu ambasadorul Germaniei.

După primirea diplomaților au fost primiți reprezentanții orașului, în frunte cu șeful orașului Petersburg, care ură din inimă bună-venire M. Sale, oferindu-i pâne și sare pe nisece tave de valde, de aur și smalt, cu armele României și ale orașului Petersburg. M. Sa mulțumi din inimă pentru urarea de bună-venire.

La 6 ore s'era Regele și principele moștenitor plecară la Peterhoff, pe yachtul imperial „Alexandru”.

Înainte plecării Regele și principele moștenitor vizitară colóna de victorie a războiului ruso-turc, aședată în fața catedralei „Troïtky”.

La Moscova.

Moscova, 2 August. M. Sa Regele României și A. S. R. prințul moștenitor au vizitat azi curioșitățile orașului, printre care castelul familiei Romanow, mănăstirea Snamenski, monumentul grenadirilor căzuți la Plevna, monument în construcție, ce se ridică în memoria lui Alexandru al II-lea; mănăstirea Tshodowo și catedrala Uspenski Blagoweschenski, unde M. Sa și A. S. Regală au venerat sfintele moște și icóna Maicei Domnului.

M. Sa Regele Carol și A. Sa Regală prințul moștenitor au dejunat la marele duce și marele ducesă Sergiu, apoi au făcut o vizită Metropolitului.

Intorcerea în țară.

Itinerariul întorcerei în țară a M. Sale Regelui este definitiv stabilit.

M. Sa și A. S. Regală se vor întorce tot prin Galiția, Bucovina și Burdujeni, unde vor sosi Sâmbătă dimineața.

Sâmbătă s'era trenul regal va sosi la Sinaia.

MM. LL. Regele și Regina vor pleca apoi pe la finea săptămânei viitoare la Ragaz, unde vor sta până la 5 Septemvre.

Revistă externă.

Războiul. Un consiliu de miniștri, ce s'a ținut la Madrid alaltă-eri, s'a ocupat cu condițiunile de pace și a cerut telegrafic lămuriri asupra câtor-va puncte.

Din New-York se telegrafază, că Americanii, cari sunt la Portorico, au ocupat Inanadiaz și Coacuo.

Din Washington se anunță, că președintele Mac Kinley a publicat condițiunile

de pace prezentate de Statele-Unite. Se asigură, că dacă Spania primesce aceste condițiuni, se vor numi plenipotențiarî de Statele-Unite și de Spania, spre a încheia tractatul definitiv pe bazele anunțate.

Tot din Washington se anunță, că Mac Kinley va convoca congresul în sesiune estra-ordinară, îndată ce Spania va fi acceptat condițiile Americii. Acest congres va vota o lege, prin care se vor sustinú în Cuba, Filipine și Portorico 160,000 soldați.

Anglia, China și Rusia. În ședința dela 2 August a camerei lordilor din Londra, ministrul-președinte Salisbury declară, că guvernul va sprijini China în contra oricărei puteri, ce și-ar permite vr'o agresiune în potriiva ei. Vorbind apoi de demersurile Rusiei, Salisbury dîse, că dacă Rusia ar căpéta în China ast-fel de favoruri, cari ar micșora séu împiedeca comercial engles, Anglia se va apăra din tôte puterile sale.

Discursul lui Salisbury e comentat în sensul, că între Anglia și Rusia există raporturi încordate din cauza Chinei.

SCIRILE ȚILEI.

— 23 Iulie v.

Adunarea despărțământului XI (Blașiul) al „Asociațiunei”, care s'a ținut la 31 Iulie v. în comuna învecinată *Veza*, a reușit foarte bine. Ea a fost numeros cercetată de public, inteligentă și popor. Cu această adunare a fost împreunată și o *exposiția* de lucruri de mână femeescă, lucrate de mâna țerancelor române din *Veza*, *Mănărade*, *Ciufud*, *Tür*, *Spătac* și *Panade*. Au fost expuse ca la 400 obiecte. Comitetul despărțământului a votat pentru premiarea esponentelor 60 coróne. În préjma adunării s'au mai colectat spre scopul acesta 20 coróne. Escelența Sa Metropolitul *Mihalyi* vizitând *exposiția* și fiind foarte încântat de ea, a dat un premiu de 20 franci în aur și alte două premii de câte 10 franci în aur. S'au distribuit 23 premii.

Academia Română va ave o secțiune specială la *Exposițiunea* universală din Paris. Acest institut prepară o istorie a României cu ilustrațiuni și va expune colecțiunea sa de monede românești unică în lume. Academia va expune asemenea mai multe manuscrise vechi, dintre care unele cu desemnuri foarte artistice.

Serbările dela Turoș-St. Mărtin. Eri s'au început în Turoș-St.-Mărtin serbările societății femeilor slovace numită „*Zsivena*”. Serbările duréză trei zile. Sosesc óspeți slavî din tôte părțile, cei mai mulți din Boemia. Serbarea se va face în „*Dom*”, edificiu național slovac. Acest „*Dom*” l'au înființat Slovacii din contribuiri publice, după-ce guvernul unguresc a desființat „*Matița*”, contopindu-i averea în fondațiunea Academiei din Peșta. După adunarea „*Zsivenei*” se dá un concert, apoi banchet și reprezentații teatrale. — Foile unguresci țipă și injură contra Slovacilor, bănuindu-i cu agitațiuni „*panslaviste*” și provocând indirect guvernul să fiă „cu ochii 'n patru” la ceea-ce se petrece în centrul Slovaciei.

Nou D-r român. D-l Teodor *Nicolau*, ascultător al facultății din Lipsca, a luat zilele acestea titlul de *Doctor magna cum lauda* în sciințele mineralogice. — Felicitările noastre!

Logodnă. D-șóra *Marióra V. Borgovanu*, ficia d-lui profesor *Vasile Gr. Borgovanu* din Bucuresti, s'a logodit la 21 August la băile Sângeorgiului-român, cu D-l *Vasile V. Șuteu*, licențiat în litere dela Universitatea din Bucuresti. — Adresăm părinților și tinerilor logodnici urările noastre de fericire!

Post de medie la Arpașul-inferior. Cu terminul de 31 August s'a scris la Arpașul-inferior concurs pentru un post de medie cercenal, cu salar de 800 fl. fix, 100 fl. pentru cuartir, 260 fl. pausal de călătorie, câte 6 fl. dela 23 comune pentru vacinare, taxe de visite, drept de apotecă, casă etc.

Tren de plăcere la Tușnad. Biroul pentru bilete de călătorie pe tren, din loc, arangiază în 14 August n. un tren de plăcere la Tușnad, tour și retour. Informații mai de aproape se pot lua la numitul birou, piața principală, casa Sfatului.

Petrecere de vară. *Studentimeea universitară din Bran*, invită la petrecerea de vară, ce se va arangia Luni în 27 Iulie st. v. a. c. 1898, în sala edificiului comunal. Începutul la 7 ore s'era precis. *Bran*, în Iulie 1898. Comitetul arangiator. Prețul intrării la bunăvoînța P. T. public. Venitul curat este destinat pentru scopuri filantropice. Ofertele marinimóse se vor chita pe cale diaristică.

SCIRI ULTIME.

Moscva, 3 August. La prânđul, ce s'a dat eri în onórea Regelui Carol, marele duce *Sergius* a ridicat un toast în sănătatea Suvoranului român și a familiei domnitoare române, precum și pentru prosperitatea României. Regele Carol a răspuns printr'un toast în limba franceză în care dîse:

„*Visitarea sfântului oraș, unde la tot pasul mă întelnesc cu amintiri gloriose, cari se estind pe secolii întregi, unde bate inima Rusiei, mi-a împlinit o veche dorință și mă simt cu atât mai fericit, căci m'am întelnit aici cu vitejii grenadiri, cari au învins pe Osman-pașă, pecetluind prin această căderea Plevnei. O adencă recunoscim am față de Majestatea Sa împăratul pentru atențiunile de cari m'a împărțășit. În sănătatea lui imi ridic paharul și doresc din adencul inimii cea mai neconturbată fericire Majestaților lor imperiale. Trăiescă Majestatea Sa împăratul! Trăiescă Majestatea Sa împărătesa!*”

Friedrichsruh, 3 August. La plecare împăratul *Wilhelm* a exprimat familiei lui *Bismarck* dorința principilor confederați, că dacă s'a refuzat înormântarea marelui bărbat de stat lângă *Wilhelm I*, cel puțin să primescă a-i ridica ei pe cheltuiala lor mausoleul în *Friedrichsruh*. Prințul *Herbert* însă a rugat pe împăratul să declinē dela acest plan, căci familia însa-și vré să ridice din recunoscință, mausoleul.

Friedrichsruh, 3 August. Cercurile politice sunt convinse, că dispozițiunile familiei *Bismarck* privitor la înormântare, sunt a-se reduce la intenția réposatului de-a trage o barieră declarată de despărțire între *Friedrichsruh* și *Berlin*.

Literatură.

A apărut **Programa gimnasiului sup. gr. cat. și a școlilor elementare din Beiușii** pe anul școl. 1897/98, publicată de directorul *Ioan Butean*. Datele statistice școlare sunt premerse de un studiu descriptiv pe-rietic asupra orașului mumie *Pompei*, de prof. *Teodor Bulc*.

Proprietar: **Dr. Aurel Mureșlanu.**
Redactor responsabil: **Gregorin Maior.**

Medic român în Karlsbad.

Medic universal

Dr. Romulus L. Crăciunu

Medic clinic în spitalul univers imp. reg din Viena (clinica D-lui consilier de curte Prof. Neusser). Specialist pentru morburile interne. Medic al asociațiunei pentru îngrijirea studenților morboși din Viena. Protector: Majestatea Sa împăratul etc. etc.

Ord. din 1 April până în 1 Octomvre dela orele 6—9 a. m. și 3—5 p. m. în *Mühlbadgasse* casa „*Schwarzers Ross*”. 37

Cursul la bursa din Viena.

Din 3 August 1898.

Renta ung. de aur 4%	120.80
Renta de corone ung. 4%	98.85
Impr. cail. fer. ung. in aur 4 1/2%	119.70
Impr. cail. fer. ung. in argint 4 1/2%	100.—
Oblig. cail. fer. ung. de est. I. emis.	120.20
Bonuri rurale ungare 4%	96.50
Bonuri rurale croate-slavone	97.50
Impr. ung. cu premii	158.50
Losuri pentru reg. Tisei și Seghedin	139.50
Renta de argint austr.	101.90
Renta de hartie austr.	100.75
Renta de aur austr.	121.80
Losuri din 1860.	140.30
Actii de-ale Banței austro-ungarã	908.—
Actii de-ale Banței ung. de credit.	396.50
Actii de-ale Banței austr. de credit.	363.60
Napoleonori	953 1/2
Marci imperiale germane	58.82
London vista.	120.—
Paris vista	47.57 1/2
Rente de corone austr. 4%	101.20
Note italiene.	44 20

Cursul pieței Brașov.

Din 4 August 1898.

Bancnota rom. Cump.	9.46	Vënd.	9.49
Argint român. Cump.	9.42	Vënd.	9.47
Napoleonori. Cump.	9.50	Vënd.	9.53
Galbeni Cump.	5.62	Vënd.	5.65
Ruble Rusesce Cump.	126.75	Vënd.	127.25
Marci germane Cump.	58.50	Vënd.	58.80
Lire turcesce Cump.	10.70	Vënd.	10.75
Scris. fonc. Albina 5%	101.—	Vënd.	102.—

„Detunata“

instituit de credit și de economii, societate pe acții în Bucium.

Concurs.

Direcțiunea institutului de credit și economii „Detunata“, societate pe acții în Bucium, deschide concurs la postul de contabil al II-lea, împreună cu un salariu anual de 400 fl.

Cei ce doresc să ocupe acest post au să-și înainteze petițiile cel mult până în 20 Aug. st. n. a. c. și să documenteze, că:

- 1) posed în vorbire și scriere limba română și maghiară;
- 2) au absolvat academia comercială și au făcut praxă la vre-un institut de bani din patriă.

Concurenții, cari cunosc și limba germană — ceteris paribus — vor avea preferință.

După anul de probă se face alegerea definitivă. Dela acest termen participă și la tantiema statutară în proporția salariului.

Nicolau Baieșian, Ariton M. Popa.
președ. direcțiunei. director executiv.

Concurs.

„COMOARA“, asociațiune de Consum în Szászka-bánya escrie concurs, pentru postul de conducător de boltă (comerciant) cu un salariu de fl. 40 pe lună, care salariu se mărește cu timpul.

Doritorii de a ocupa acest post au să-și trimită rugărilor lor, împreună cu documentele, cel mult până în 20 August st. n. c. Direcțiunei „Comoara, asociațiune de Consum în Szászka-bánya.

Rugărilor sosite mai târziu, nu se iau în considerare.

Alegerea se face pe un an provizorie, ér de aci încolo definitivă. Postul este a se ocupa cel mult cu 15 Septembrie st. n. 1898.

328.1—1 Direcțiunea.

Marele Hotel Predeal

Situat Vis- à vis de Gară

deschis

sub direcțiunea proprietarului

T. I. TEODORESCU,

Restaurant de I-ul rang.

Bevuturi escelente.

Arangiamént cu dina și cu luna.

— Prețuri convenabile. —

282 16 - 30.

„Gazeta Transilvaniei“ cu numărul 5 cr. se vinde la Eremias Nepoții.

Lucrări de legătorie de cărți.

Wilhelm Haydecker
legător de cărți, și lucrător de galanterii,
Brașov, Strada Porții Nr. 22.

Recomandă Onoratului public dela oraș și dela sate

Legătoria sa de cărți,
ce esistă de 14 ani cu cel mai bun renume și este mult mărită și din nou arangiată cu 9 mașini diferite.

Se efectnesc toate lucrările ce cad în sfera legătoriei de cărți, dela cea mai simplă carte de școlă legată, pâna la cea mai fină legătură de lux în piele, catifea, mătase, pluș, pânză etc. executând cât se poate de bine și de esact.

Avënd lucrători de toate specia escelent pregătiți, această legătorie de cărți poate se esecute iute și foarte ieftin tot ce se poate cugeta mai bun în aceste lucrări.

Lucrări de galanterii, passepartout, cartonage etc. în toate esecutiunile posibile.

Despărțemént deosebit pentru legarea cărților comerciale, protocoalelor pentru autorități și oficiilor comunale, cu un personal anume instruit pentru acesta; cel mai durabil și cel mai practic mod de legat.

Tipăresce inscripțiuni pe pantlici de cununii și la stéguri etc.

WILHELM HAYDECKER,
legător de cărți,
Strada porții Nr. 22.

29—0

Strada porții Nr. 22.

Cele mai bune, mai solide și mai ieftine

ANUNCIURI
(inserțiuni și reclame)
sunt a se adresa subscisei administratiunii. în cazul publicării unui anunciu mai mult de odată se face scădământ, care crește cu cât publicarea se face mai de multe-ori.
Administr. „Gazetei Trans.“

Sosirea și plecarea trenurilor de stat reg. ung. în Brașov.
Valabil din 1 Mai st. n. 1898.

Sosirea trenurilor în Brașov:	Plecarea trenurilor din Brașov:
Dela Budapesta la Brașov:	Dela Brașov la Budapesta:
I. Trenul accelerat (peste Arad) sosesece la 5 ore 7 min. dimineța.	I. Trenul mixt la 5 ore 8 min. dimineța (acest tren merge până la Clușiu ca tren mixt, ér de acolo mai departe ca tren de persoane).
II. Trenul de persoane la 8 ore dim.	II. Tr. accel. (peste Clușiu) la 2 ó. 45 m. p. m.
III. Tr. accel. peste Clușiu la 2 ó. 9 m. p. m.	III. Trenul de pers. la 7 ore 48 min. sêra.
IV. Trenul mixt la 10 ore 25 min. sêra (acesta dela Budapesta pâna la Clușiu e tren de persoane, ér dela Clușiu pâna aici tren mixt)*	IV. Tr. accel. (peste Arad) la 10 ore 26 min. sêra.
Dela Bucuresci la Brașov:	Dela Brașov la Bucuresci:
I. Trenul mixt, care circulă numai Vinerea dela Predeal, la 5 ore 20 min. dim.	I. Trenul de persoane la 3 ore 55 min. d.
II. Trenul accel. la 2 ore 18 min. p. m.	II. Trenul accelerat (ce vine dela Arad) la 5 ore 14 min. dim.
II. Trenul mixt, la 5 ore 20 min. p. m.	III. Trenul mixt la 11 ore a. m.
IV. Trenul de pers., la 9 ore 8 min. sêra.	IV. Trenul accelerat (ce vine pe la Oradea Clușiu) la 2 ore 19 min. p. m.
V. Trenul accel. la 10 ore 19 min. sêra.	Dela Brașov la Kezdi-Oșorheiu:
Dela Kezdi-Oșorheiu la Brașov:	I. Trenul de persoane la 5 ore 19 min. dim. (are legătură cu Tușnad) Cluș-Szereda. 3 ó. 15 m.
I. Trenul de persoane la 8 ore 25 m. d., (are legătură în St. Georgi cu Cluș-Szerda și Cluș-Gyimes).	II. Trenul mixt la 8 ore 50 min. a. m.
II. Trenul de persoane la 1 ó. 51 m. p. m (dela prima Iulie pân' la 31 August va avé și acest tren legătura cu St. Georgul și Tușnadul).	III. Trenul de pers. la 3 ore 15 m. p. m. (are legătură cu linia Tușnad-Cluș-Szereda.)
III. Trenul mixt, la 6 ore 48 m. sêra, (are legătură cu Cluș-Szereda).	Dela Brașov la Zêrnesci (G. Bartolomeiu):
Dela Zêrnesci la Brașov (G. Bartolomeiu):	I. Trenul mixt la 9 ore și 5 min. a. m.
I. Trenul mixt 6 ore 34 min. dim.	II. Trenul mixt la 3 ore 18 min. p. m.
II. Trenul mixt la 1 ó. 14 min. p. m.	III. Trenul mixt la 9 ore 30 m. sêra.
III. Trenul mixt la 8 ore 16 m. sêra.	Dela Brașov la Sinaia**):
Dela Sinaia la Brașov**):	Trenul de persoane la 6 ore 40 min. sêra.
Trenul de persoane la 7 ore 40 min. dim.	

* V. Un alt tren mixt, care circulă numai Vinerea dela Augustin (Ago-talva) la 7 ore 4 min. dimineța.
** Acest tren începând circulația dela prima Iunie în fia-care Duminecă și sêrbătorea precum și în fia-care Joi.

Numai pe ómenii tineri

Îi interesé. **Injecția Orientală** a Dr. BOITON din Paris

ză a scii, că după întrebuințarea de câte-va zile lecuiesce și cele mai învechite suferințe. **Oleiu Santal** și **Balsam Copaive** devine de prisos, de órece aceste mijlóce strică stomacul și nu vindecă bóla.

Prețul unei sticle BOITON Injecția 1 florin.

Deposit general pentru Ungaria:

Apoteca ZOLTAN BELA Budapesta,
V. Grosse-Kronnengasse Nr. 23. (Ecke Széchényi-piaz).

Se află în farmaciile mai mari. Depou principal la farmacia Carl Schuster în Brașov.

Adresa pentru comande cu posta:
Farmacia ZOLTAN Budapesta.

46—60

A V I S!

Prenumeratiunile la **Gazeta Transilvaniei** se potă face și reîncoiri și când dela 1-ma și 15 a fia-carei luni.

Domnii abonați se binevoiască a arăta în deosebi, când voiesc ca espedarea să li-se facă după stilul nou.

Domnii, ce se abonéză din nou se binevoiască a serie adresa limpurit și să arate și posta ultimă.

Administraț. „Gaz. Trans.“